لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذکارو کی

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليکنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پـــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آیتونو او نبوي احادیـــثو) ژباړل د اهمیت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنایي نلري، وکولای شي د قرآن او حدیثو د الفاظو په معنی پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهیمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي یو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدلیدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د یادولو او ستایلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فیصلې او قضاء او قدر ته د تسلیمیدلو ځرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ویل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهیمو باندي پوهیدل هم ضروري ګڼل کیږي، تر څو يې د لوستلو او ویلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنی او مفهوم په نظر کي نیولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړیده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چــــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتیب په لحاظ کمزورې، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه یـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تیا* لپاره مي اضافه کړیدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مینځ کي راوړیدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه بې توپیر* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نومړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ایښې ده، او بیا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو یو جدول یا لست اضافه کړیدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی یا بلې هجې د پیژندنې لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانی سره استفاده وکړای شي.

د احادیثو د ژباړلو لپاره مي د احادیثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړیده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړیده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملي سره زیات سمون لري.

امید دی چي دا کتاب د مسلمانان وړور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هیر نکړي.

وصلى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

ریاض- ١٤٢٣/١/١٥هــ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سریزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړيدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه يواځي اذکار راوړيدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او يواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه يواځي يو يا دوه مراجع ذکر کړيدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله ﷻ نه د هغه په نيکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونکي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو کي يي برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت کي گټور وگرځوي، الله ﷻ د همدي کار مَل او په هغه باندي قادر دی.

وصلی الله وسلم علی نبينا محمد وعلی آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضیلت

الله جَلَّ جَلَالُهُ فرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢]

۞ ما ياد کړی، زه به تاسو ياد کړم، او زما شکر پرځای کړی، او زما نا شکري مه کوی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډيرو يادولو سره ياد کړی.

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذکر کونکو سړو او ذکر کونکو ښځو لپاره الله جَلَّ جَلَالُهُ بخښنه* او لوی ثواب او اجر تيار کړی دی.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزی او په ويره او په ټيټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بيګاه ياد کړه، او له غافلانو څخه مه کيږه.

پيغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[(١)].

۞ هغه څوک چي د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چي نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فرمايي: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[(٢)].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چي ستاسو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو دَرَجې* لوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چي د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همدا رنګه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښي کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعاً، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(١).

۞ الله جل جلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يې په خپل زړه کي ياد کړم، زه يې له ځان سره يادوم، او که يې په يوې ډلي کي ياد کړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(٢).

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســوله! د اســلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(١) بخاري ٨/١٧١، مسلم ٤/٢٠٦١، او دا لفظ د بخاري دی.
(٢) ترمذي ٥/٤٥٨، ابن ماجه ٢/١٢٤٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذکر سره لمده* وي.

او پیغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[1].

۞ چا چي د الله ﷻ له کتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې کي يوه نيکي ده، او يوه نيکي لس چنده (ثواب*) لري، زه نــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلکه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ»[2].

۞ عقـــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* کي (ناست) وو

---

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پیغمبر ﷺ راووت، او وېي فرمایل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چي هره ورځ «بُطحان*» یا «عقیق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چي نه يې په کي کومه ګناه کړي وي، او نه يې پکي خپلولي ختمه کړي وي؟ نو مونږ وويل: چي مونږ (ټول) دا خوښوو، (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: که له تاسو نه یو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آیته زده کړي او یا يې ولولي، او یا د قرآن دوه آیته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آیته) له دریو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګي (دآیتونو) د شمیر په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فِيه كَانَتْ عَلَيْه مِنْ اللَّه تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فِيه كَانَتْ عَلَيْه مِنْ اللَّه تِرَةٌ»[1].

۞ څـــوک چي په یو ځای کي کیناست او الله ﷻ يې پکي یاد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پري کمښت او زیان پیښ شي، او چا چي په یو ځای کي ډډه ولګوله او الله ﷻ يې هلته یاد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲٦٤/۴، او نورو هم روایت کړيدی، صحیح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فـــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَـــمْ يُصلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إلاّ كَانَ عَلَيْهِمْ ترَةً، فَإنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ كوم قوم چي په يو ځاى كي كيني، او الله جَلَّ جَلالُهُ پكي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله جَلَّ جَلالُهُ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به ورکړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا منْ قَوْمٍ يَقُومُونَ منْ مَجْلس لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فيه إلاّ قَامُوا عَنْ مثْلِ جيفَة حمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ كـــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله جَلَّ جَلالُهُ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلى وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

۱- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١ – «الْحَمْدُ للَّه الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإلَيْه النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

---

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/ ١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/ ٢٦٤، احمد ٢/ ٣٨٩، صحيح الجامع ٥/ ١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/ ١١٣)، مسلم ٤/ ٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

٢- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْـــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[(١)].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

٣- «الحَمدُ لله الّذي عَافَانِ في جَسَدي، ورَدَّ عليَّ رُوحِي، وأَذنَ لي بذِكْرِهِ»[(٢)].

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(١) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ٣/٣٩)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٥.

(٢) ترمذي ٥/٤٧٣، صحيح الترمذي ٣/١٤٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يې زما روح بيا را كړ، او ما ته يې د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

۴- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ ۞ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۞ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ۞ رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ ۞ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۞ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۞ لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ ۞ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ ۞ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمِنُ باللّه وَمَا أُنزلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزلَ إِلَيْهِمْ خَاشعِينَ لِلّـه لاَ يَشْتَرُونَ بآيَاتَ اللّه ثَمَناً قَليلاً أُوْلَئكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّـهَ سَرِيعُ الْحسَاب * يَا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُواْ اصْبرُواْ وَصَابرُواْ وَرَابطُواْ وَاتَّقُواْ اللّـهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۹۰-۲۰۰] (۱).

۞ بې شکه چې په آسمانونو او ځمکه کې، او د شپې او ورځې په بدلیدلو کې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه کسان چې د الله ذکــر کوي پداسي حال کې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمکې په پیدایښت کې سوچ او فکر کــوي، (او وایي) ای زمونږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمکه) دې خوشې او بې فایدې ندي پیدا کړي، پاکي ده تا لره، نو مونږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. ای پروردګاره! بې شکه چې ته څوک دوزخ* ته واچــوې نو په رښتیا سره تا هغه رسوا او ذلیل کړیدی، او ظالمانو لره هیڅوک مرستندوی نشته. ای پروردګاره! په رښتیا سره مونږ د آواز* کونکي (آواز) واورید چې ایمان ته یې بلنه* کوله (ویل یې) چې په خپل پروردګار ایمان راوړی، نو مونږ ایمان راوړ، ای زمونږ پروردګاره! زمونږ

(۱) بخاري (فتح الباري ۸/۲۳۷)، مسلم ۱/۵۳۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه ليري کړه، او مونږ ته لـــه نيکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چي د خپلو پيغمبرانو په (ذريعه) دي راسره وعده کړيده، او د قيامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتيا سره چي ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هيڅ عمل کونکي عمل نه ضايع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) يو له بل نه ياست، نو هغو کسانو چي هجرت يې کړی، او له خـــپلو کورونو نه ايستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذيت رســـيدلی، او جهاد يې کړی، او وژل شويدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چي (دهغو دمانيو او ونو) لاندي ويالې بهيږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډير ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تير باسي. (دا) يو نا څيزه* متاع او فائده ده، او بيا د دوی ځای دوزخ دی، او ډير بد د هستوګني ځای دی. ليکن هغـــه کسان چي له خپل پروردګار نه ويريږي* او پرهيزګاري کوي، هغوی لره داسي جنتونه دي چي په هغه کي به ويالې رواني وي، تل* به پـــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه ميلمستيا ده (هغوی لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نيکانو لپاره (ډير) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقیق سره د اهل کتاب نه داسي کسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل کړي شویدی، او په هغه (تورات او انجیل) چي دوی ته نازل کړي شوی دی، ایمان لري، پداسي حال کي چي له الله نــه ویریدونکي دي، د الله آیاتونه په لږو پیسو نه خرڅوي، د دي کسانو اجر او ثواب د الله سره دی، په رښتیا سره چي الله ژر حساب کونکی دی. ای مومنانو! صبر وکړی، او ټینګ اوسی (د دښمنانو په مقابل کي)، او جهاد ته تیار اوسی، او له الله نه وویریږی، ددې لپاره چي تاسو کامیابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ لله الّذي كَسَانِي هَذا (الثّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّة..»[۱].

۞ ژبـــاړه: ټولـــه ستاینه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بیله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته راکړه.

۳- دنوي جامي اغوستلو دعا

٦- «اللّهُــــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»[۲].

---

(۱) بیله* نسائي نورو اصحاب السنن* روایت کړیدی، ارواء الغلیل ۴۷/۷.

(۲) ابو داود، ترمذي. او بغوي روایت کړیدی، شمائل الترمذي د البانی لیکنه ص۴۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ یـــا الهـــي! تا لره تېوله غوره ستاینه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خیر ، او د څه لپاره چې جوړه شویده د هغه د خیر سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شویده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

۷–«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالَى»[1].

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

۸– «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»[2].

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستایلی واوسیږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا

۹– «بِسْمِ اللهِ»[3].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(۱) ابو داود ۴/۴۱، صحیح ابي داود ۲/۷۶۰.

(۲) ابن ماجه ۲/۱۱۷۸، بغوي ۱۲/۴۱، صحیح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

(۳) تـــرمذي ۲/۵۰۵، او نـــورو هم روایت کړیدی، اِرواء الغلیل ۴۹ نمبر حدیث، صحیح الجامع ۳/۲۰۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځای ته د داخليدلو دعا

۱۰- «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»[۱].

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غواړم.

۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا

۱۱- «غُفْرَانَكَ»[۲].

۞ ستا بخښنه غواړم.

۸- داوداسه نه مخکې ذکر

۱۲- «بِسْمِ اللهِ»[۳].

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل کوم).

۹- د اودس نه وروسته دعا

۱۳-۱- «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

---

(۱) بخاري ۱/۴۵، مسلم ۱/۲۸۳، او دا اضافه: «بسم الله في أولـه» سعيد بن منصور روايت کړيدی، فتح الباري ۱/۲۴۴.

(۲) بـيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي روايت کړيدی، زاد المعاد ۲/۳۸۷.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت کړيدی، ارواء الغليل ۱/۱۲۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پیغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ایستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره یادوم او ستا پوره ستاینه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.
(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.
(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، إرواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالله»[١].

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندي توکل او تکيه کـــوم، او نشته هيڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر د الله ﷻ (په توفيق) سره.

١٧-٢- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[٢].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چي زه بې لاري شم، يا مـــې بـــل څوک بي لاري کړي، يا وښويږم، يا وښويولی شم، يا ظلم وکړم، يا ظلم را سره وشي، يا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، يا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

١١- کور ته د ننوتلو* ذکر

١٨- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[٣].

---

(١) ابو داود ٣٢٥/٤، ترمذي ٤٩٠/٥، صحيح الترمذي ١٥١/٣.

(٢) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ١٥٢/٣، صحيح ابن ماجه ٣٣٦/٢.

(٣) ابـــو داود ٣٢٥/٤، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٨ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحيح حديث کي راغلي دي، د مسلم ٢٠١٨ نمبر حديث کي: کله چي سړی خپل کـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کي، او د خوراک په وخت کي الله ياد کړي، نو شيطان (خپلو ملګرو ته) وايي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

١٣- مسجد ته د تللو دعا

١٩- «اللَّهُـــمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُـــوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَـــلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَـــبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفي بَشَـــرِي نوراً» [١]، «[اللهمّ اجْعَلْ لي نوراً في قَبْري.. ونوراً في عظَـــامي]» [٢]، [«وَزِدْنِي نورا، وزِدْنِي نورا، وزِدْنِي نوراً»] [٣]، [«وَهَبْ لِي نورا عَلَى نُورٍ»] [٤].

(١) تـــول يورتـــني صـــفات يـــه بخاري ١١/١١٦ په ٦٣١٦ نمبر حديث كي راغلي دي، مسلم ١/٥٢٦،٥٢٩،٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث كي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٥/٤٨٣.

(٣) بخـــاري پـــه «الأدب المفـــرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، كي روايت كريدى، او اَلباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث كي د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(٤) ابـــن حجـــر دا لفظ په فتح الباري كي اوابن ابو عاصم ته يي په كتاب الدعاء كي نسبت كريدى، فتح الباري ١١/١١٨، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کې رڼا* پيدا کړې، او په ژبه کې مې رڼا، او په غوږونو کې مې رڼا، او په سترګو کې مې رڼا، او له پاسه مې رڼا، او لاندې مې رڼا، او له ښي طرف نه مې رڼا، او له چپ طرف نه مې رڼا، او مخې ته مې رڼا، او شا ته مې رڼا، او په بدن کې مې رڼا پيدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کې رڼا پيدا کړې، او په غوښه کې مې رڼا، او په وينه کې مې رڼا، او په ويښتو* کې مې رڼا، او په پوټکي* کې مې رڼا پيدا کړې.

الهي! زما په قبر کې رڼا پيدا کړې، او زما په هډوکو کې رڼا، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[(۱)]، [بِسْمِ اللهِ، وَالصَّلاَةُ][(۲)] [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ][(۳)] «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»[(٤)].

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللی دی.

(۳) ابو داود ۱/۱۲٦، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسـلم ۱/۴۹۴، او پـه ابن ماجه کې له فاطمه رضي الله عنها نه داسې روايت دی: «اللهم اغفر لي ذنـوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره،   له رټل شوي شیطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

٢١- «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رَسُولِ اللهِ، اللّهمَّ إنِّـــي أســـألُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللّهُمَّ اعْصِمْني مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[١].

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شیطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوریدو ذکرونه

٢٢-١- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د مؤذن* الفاظ بیرته وایي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

=

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحیح بللی دی، صحیح ابن ماجه ١/١٢٨-١٢٩.

(١) د مخکیـــني (٢٠) نمـــبر حدیـــث روایـــتونه دي وکتل شي، او دا زیادت: «اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم» د ابن ماجه دی، صحیح ابن ماجه ١/١٢٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ باللهِ»[١] وايي.

٢٣-٢- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ اللهِ» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[٢]:

«وَأَنَــا أَشْــهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّــداً عَــبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[٣].

۞ او زه هــم شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبری، او د اسلام په دين راضي يم.

٢٤-٣- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[٤].

٢٥-٤- او بيــا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذه الدَّعْوَةِ التَّامَّة، وَالصَّلاَةِ الْقَائمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالْفَضيلَةَ، وَابْعَثْهُ

---

(١) بخاري ١/١٥٢، مسلم ١/٢٨٨.

(٢) ابن خزيمه ١/٢٢٠.

(٣) مسلم ١/٢٩٠.

(٤) مسلم ١/٢٨٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إنَّكَ لاَ تُخْلفُ الميعَادَ]»[(١)].

۞ الهي! اى د دې مكملې بلنې، او د كيدونكې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت كې خاصه درجه، او خاص فضيلت وركړې، او هغه ستايلى شوي مقام ته يې ورسوې كوم چې تا ورسره وعده كړېده، بې شكه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه كوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ كې به خپل ځان ته دعا كوي، ځكه چې پدې وخت كې دعا نه رد* كيږي[(٢)].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْني وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اَللّهُمَّ نَقِّني مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْــيَضُ مِنْ الدَّنَسِ، اللّهُمَّ اغْسِلْني مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاء وَالْبَرَد»[(٣)].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مينځ دومره لرې والى راولې، لكه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ كې لرې والى راوستى دى،

---

(١) بخـــاري ١٥٢/١، او د كــړو قوســـونو په مينځ كې عبارت د بيهقي ٤١٠/١ دى، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ كې حَسَن بللى دى.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت كړيدى، إرواء الغليل ٢٦٢/١.

(٣) بخاري ١٨١/١، مسلم ٤١٩/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسې پاک کړې لکه څنګه چې سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړې شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلۍ سره ووينځې.

٢٨-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(١).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

٢٩- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

(١) څلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٧٧، صحيح ابن ماجه ١/١٣٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إلاّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيسَ إلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إلَيْكَ»(١).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چې آسمانونه او ځمکه يې پـــيدا کړيـــدي، پداسې حال کې چې د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يوازې د هغـــه الله لپاره دی چې د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دې بنده يم، په خپل ځان مې ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چې ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يوازې ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخـــه لـــرې کړې، بد اخلاق را نه يوازې ته لرې کولای شې، ستا دعوت مې قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــي دی، او شـــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مي تکيه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا یې، او اوچت* يې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرايل، او ميکايل، او اسرافيل پروردګاره، د آسمانونو

---

(۱) د (والشر ليس إليك) علماو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شـــر ســـتا په حق کي شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځي د مخلوق په حق کي شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.

۳- يواځي د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.

۴- شـــر د الله حضـــور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځي خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.

او چـــا چـــي ددې جملې ترجمه داسي کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.

مســـلم د نـــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دي وکتل شي. (ژباړن)

(۲) مسلم ۵۳۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوی دی، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

۳۱-۵- «اللّـــهُ أَكْـــبَرُ كَبيراً، اللّهُ أَكْبَرُ كَبيراً، اللّهُ أَكْبَرُ كَبيراً، وَالْحَمْدُ للّه كَثيراً، وَالْحَمْدُ للّه كَثيراً، وَالْحَمْدُ لِلّه كَثيراً، وَسُبْحانَ اللّهِ بُكْرَةً وَأَصيلاً» [ثلاثاً][1].

۞ الله ډير لوی دی په لويي سره، الله ډير لوی دی په لويي سره، الله ډير لوی دی په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاکي سره يادوم الله سهار* او مابښام*.

[دا به درې خلي* وايې]

او بيا به دا وايې: «أَعُوذُ بِاللّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِه، وَنَفْثِه،

---

(۱) ابـــو داود ۱/۲۰۳، ابن ماجه ۱/۲٦٥، احمد ۴/۸٥، او مسلم ۱/۴۲۰ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[۱].

۞ په الله سره د شیطان له پوکلو، توکولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

۳۲-۶-[۲]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[۳].

---

(۱) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۲) کله چي به پیغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاخیده نو دا ذکر به يې وایه.

(۳) بخاري (فتح الباري ۳/۳، ۱۱۶/۱۱، ۳۷۱/۱۳، ۴۲۳،۴۶۵، مسلم په اختصار سره همدا شان ۵۳۲/۱ روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پالونکی يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دی، او جنت حق دی، او دوزخ* حق دی، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دی، او قيامت حق دی.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توکل* دی، او په تا مي ايمان دی، او تـــا لره مي رجوع کړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه کړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وکړې چي مخکي مي کړي، او وروسته مي کړي، او پـــټ مـــي کـــړي، او ښکاره مي کړي دي، ته مخکي کونکی او ته وروســـته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ العَظِيمِ» [ثلاث مرات] (۱).

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

۳٤-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» (۲).

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳۵-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ» (۳).

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳٦-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي» (٤).

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

---

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(۲) بخاري ۱/۹۹، مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۳۵۳، ابو داود ۱/۲۳۰.

(٤) مسلم ۱/۵۳٤، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوكي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) كُوم چي زما پښو* اوچت كړيدى.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[(١)].

۞ پاک دى خښتن* د ډير زور، او كاملي تولواكي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[(٢)].

۞ قبول كړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[(٣)].

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره توله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاكه، او مباركه.

---

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت كړيدى، او اسناد يې حَسَن دى.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠-٣- «مِــلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[1].

۞ (الهي! تا لره تړله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمکي او د هغوی تر مينځ د مخلوقاتو د ډکوالي په اندازه، او په اندازه د ډکوالي د هغو شيانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! کومه رښتيني خبره چي بنده کړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري کولو کي).

١٩- د سجدي دعا

٤١-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][2].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [دري ځلې]

٤٢-٢- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُــمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(١) مسلم ٣٤٦/١.

(٢) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[۱].

۞ اي الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۴۳-۳- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[۲].

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

۴۴-۴- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[۳].

۞ الهـي! تا لره مي سجده وكړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وكړه چي هغه يې پيدا كړى، او صورت او شكل يې وركړى، او غوږونه او ستركي يې وركړي دي، با بركته* دى الله چي له ټولو نه غوره پيدا كونكى دى.

۴۵-۵- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(۱) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (۳۴) نمبر حديث کي تير شو.

(۲) مسلم ۱/۵۳۳، اوتخريج يې په (۳۵) نمبر حديث کي تير شو.

(۳) مسلم ۱/۵۳۴ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَةِ»[١].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملې تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

٤٦-٦- «اللَّهُـمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[٢].

۞ الهـي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

٤٧-٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[٣].

۞ الهـي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت سـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[٤]، زه ستا پوره

---

(١) ابـو داود ١/٢٣٠، احمد، او نسائي روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ١/١٦٦ کې صحيح بللی دی.

(٢) مسلم ١/٣٥٠.

(٣) مسلم ١/٥٣٢.

(٤) له الله ﷻ نـه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتاينه نشم کولای، ته هماغسي يې لکه څنګه چي تا د ځان ستاينه کړيده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ کي دعا

۴۸-۱- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[۱].

۞ اې پـــروردګاره! مـــا ته بخښنه وکړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وکړه.

۴۹-۲- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[۲].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او په ما رحم وکړې، او هدايت را ته وکړې، او نقصان مي پوره کړې، او ما ته عافيت* راکړې، او روزي را ته راکړې، او (زما مقام) اوچت* کړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

۵۰-۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[۳].

---

(۱) ابو داود ۱/۲۳۱، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۲) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح ترمذي ۱/۹۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۳) تـــرمذي ۲/۴۷۴، احمد ۶/۳۰، حاکم ۱/۲۲۰ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چې هغه یې پیدا کړی، او غوږونه او سترګې یې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چې له ټولو نه ښه پیدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»(۱).

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کې ما ته د خپل ځان سره اجر ولیکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځـــان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه یې داسې قبوله کړې، لکه څنګه چې دې له خپل بنده داود ﷺ نه قبوله کړې ده.

۲۲- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»(۲).

= کړیده، او زیادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او برکتونه دي وي پر تا اې پيغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پـــر نيکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معـــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَعَلَى آل مُحَمَّد، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إبْرَاهِيمَ وعَلَى آل إبْرَاهِيمَ، إنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّد وَعَلَى آل مُحَمَّد، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إبْرَاهِيمَ وعَلَى آل إبْرَاهِيمَ، إنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ»[1].

۞ الهـــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعيال درود وليږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام پر اهل و عيال درود ليږلی دی، په رښتيا سره ته ستايلی شوی، د لويي خاوند يې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعيال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر اهل وعيال باندي، په رښتيا سره ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

(۱) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٨).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِه وَذُرِّيَّتِه كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِه وَذُرِّيَّتِه كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود ولیږه، لکه څنګه چې دې پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو درود لیږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چې دې برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند یې.

٢٤- په وروستي ناسته کې د سلام نه مخکې دعا

٥٥-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتنې له شر نه.

---

(١) بخاري (فتح الباري ٤٠٧/٦)، مسلم ٣٠٦/١، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ١٠٢/٢، مسلم ٤١٢/١، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا والْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[١].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسیح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتـــنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخیستلو[٢] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُـــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[٣].

۞ الهـــي! مـــا پر خپل ځان ډیر ظلم* کړی دی، او بیله تا نه بل څـــوک ګـــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکـــړه، او پـــر ما رحم وکړه، په رښتیا سره همدا ته ډیر بخښونکی زیات مهربان یې.

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.

(٢) او هغـــه قرض چې د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او یا له ادا کولو نه یې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کیږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُمّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[١].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چې ما مخکې کړې او وروسته مې کړې، پټه مې کړې، او ښکاره مې کړېده، او هغه څه چې ما پکې اسراف او زيادت کړی، او هغه (ګناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يې، ته مخکې کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[٢].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفيق راکړې.

٦٠-٦- «اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٨٦/٢، نسائي ٥٣/٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ٢٨٤/١ کې صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتنې، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال كوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـــمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِـــي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـــةَ الْحَـــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـــرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتيا عمر دی، چي د هيڅ كار كولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَـــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»(١).

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مـــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داســـي نعمـــت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

(١) نســـائي ٥٤،٥٥/٤، احمـــد ٣٦٤/٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ٢٨١/١ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چي اى الله! ته بيشکه ايکي يو

(١) نسـائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الـباني پـه صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٣/٥٢ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صـحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمـد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صـحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني پـه صـحيح النسـائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کـړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ پـه همـدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الـباني پـه صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٣/٥٢ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يَــا ذَا الْجَــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»[١].

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بــل د عــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! ای د لويې او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْــتَ الأَحَــدُ الصَّــمَدُ الَّــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»[٢].

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩.

(٢) ابــو داود ٢/٦٢، تــرمذي ٥/٥١٥، ابــن ماجه ٢/١٢٦٧، احمد ٥/٣٦٠، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩، صحيح الترمذي ٣/١٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال كوم پدې چې زه شاهدي* وركوم چې ته الله يــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايكي يو يې، هغه بې نــيازه ذات يــي، چې څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

۲۵- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللهَ [ثلاثاً](١).

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»(٢).

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با بركته* ذات يې، ای د لويي او عزت وركولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»(٣).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک

---

(١) مسلم ٤١٤/١.

(٢) مخكيني تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ٢٥٥/١، مسلم ٤١٤/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکـــی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

۶۸-۳- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّـَــهُ مُخْلِصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[(۱)].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر په الله ﷻ سره، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بیله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولـــه غوره ستاینه هغه لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

---

(۱) مسلم ۱/۴۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

٦٩-۴- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين] (١).

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاینه الله لره ده، او الله ډیر لوی (ذات) دی. [٣٣ ځله].

«لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (٢).

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی شریک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاینه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

٧٠-٥- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّــهُ الصَّــمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [بعد كل صلاة] (٣).

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بي نيازه دی،

---

(١) مسلم ١/٤١٨، څوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٦٨، صحيح الترمذي ٢/٨، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوِذات» وايي، فتح الباري ٩/٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه یې څوک زیږولي، او نه له چا نه زیږېدلی، او هیڅوک هغه لره سیال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ۱-٥] [بعد کل صلاة][۱].

۞ووایه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پیدا کړیدي، او د تیاره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکې کونکیو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ۱-٦] [بعد کل صلاة][۲].

۞ووایه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

(۱) مخکینی تخریج دي وکتل شي. (ژباړن)

(۲) مخکینی تخریج دي وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذكـــر نه) تبنتيدونكي (شيطان) له شر څخه، کوم چي د خلکـــو* پـــه سينو کي وسوسې اچوي، له پيريانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥]

[عقب كل صلاة][1].

۞ الله (هغـــه معبود برحق دى چي) بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه هميشه ژوندى دى، (د كائناتو) تدبيرونكى دى، نه پر هغه پركالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمكه كي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دى په هغه څه چي له هغوى نه

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بيله مرګ نه به يې بل شی و جنت ته د داخليدلو نه منع نه کړي.

نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـــسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٥/٣٣٩، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٢/٦٩٧، ٩٧٢ نمبر حديث کي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانـــدي دي[١]، او پـــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[٢]، او (هغوی) دده له علم نه په هيڅ شي احاطه* نشي كولای، مګر كوم شی چي الله وغواړي، كرسي يې پر آسمانونو او ځمكه احاطه كړي دي، او د (آسمانونو او ځمكي) ساتل هغه نه ستړی كوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧٢-٧- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي ويُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][٣].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلـــري، هغه لره (د كائناتو) ټولواكي*، او پوره غوره ستاينه ده، ژوند وركوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

٧٣-٨- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلا مُتَقَبَّلا» [بعد السلام من صلاة الفجر][٤].

---

(١) يعـــني د هغـــوی پـــه راتلونكـــو حـــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٢) يعني د هغوی په تيرو شويو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٣) ترمذي ٥/٥١٥، احمد ٤/٢٢٧، تخريج يې په زاد المعاد ١/٣٠٠ كي وګوری.

(٤) ابن ماجه او نورو روايت كړيدی، صحيح ابن ماجه ١/١٥٢، مجمع الزوائد ١٠/١١١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

۳۶- د استخاري د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابرُ بْنُ عَبْد اللَّه رَضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللَّه ﷺ يُعَلِّمُنَا الاَسْتخَارَةَ فَي الأُمُور كُلِّهَا، كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّـــورَةَ مـــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْر فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْن منْ غَيْر الْفَريضَة، ثُمَّ ليَقُلْ: اللَّهُمَّ إنِّي أَسْتَخيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْـــتَقْدرُكَ بقُدْرَتكَ، وَأَسْأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإنَّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوب، اللَّهُمَّ إنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ –ويُسَمِّي حَاجَتَه– خَيْرٌ لي في ديني وَمَعَاشي وَعَاقبَة أَمْري –أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله– فَاقْدُرْهُ لي وَيَسِّرْهُ لي ثُمَّ بَـــارِكْ لـــي فيه، وَإنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لي في ديني وَمَعَاشـــي وَعَاقبَة أَمْري –أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله– فَاصْرفْهُ عَنِّي وَاصْرفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ ليَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضني به»[1].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کي د استخارې داسي ښوونه کوله، لکه څنګه چي به يي موږ ته

(١) بخاري ١٦٢/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت ښوونه کوله، (او داسې به يې) فرمايل: کله چې له تاســـو نه يو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غير فرضي (نفل) لمونځ دې وکړي، او بيا دې ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ســـتا د لوی فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! که ته پوهيږې چې دا کار -د هغه کار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې خير وي -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده* کې را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه کړې، او ما لره يـــې آســـانه کړې، او بيا ما لره په هغه کې برکت واچوې، او که ته پوهيږې چې دا کار زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې بد دی، -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده کې بد دی- نو له ما نه يـــې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه کړې چيرته چې وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څـــوک چې د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کې ښه فکر وکړي، نو هيڅکله به پښيمانه* نشي، الله ﷻ فـــرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوى (مومنانو) سره په كار كي مشوره وكړه، او چي كله (د كار كولو) عزم او اراده وكړې، نو پر الله توكل او تكيه وكړه.

۳۷- د سهار او ما ښام اذكار

الحَمْـــدُ للهِ وَحْـــدَهُ، والصَّـــلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ[(١)].

۞ يوازې الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُـــوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَـــا خَلْفَهُـــمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِـــيُّهُ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

(١) لـــه انـــس نه مرفوع روايت دى: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشـــمس أحـــبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصـــر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلي سره كښينـــم* چـــي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذكر كوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چـــي د اسماعيل عليه السلام له اولاد نه څلور مريان آزاد كړم، او چي زه له داسي يو ډلي سره كښينم چـــي د مازديگـــر له لمانځـــه نه تر لمر لويدو پوري د الله ذكر كوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چي څلور (مريان) آزاد كړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى، صحيح أبي داود ٦٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] (١).

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات] (٢).

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [درې ځلې] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات] (٣).

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [درې ځلې] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(١) څوک چې دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پېريانو نه به تر ماښام پورې په امان وي، او څوک چې دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پورې په امان وي. حاكم ٥٦٢/١، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٣/١ كې صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب كړيدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(٢) څوک چې دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته كافي او بس دي. ابو داود ٣٢٢/٤، ترمذي ٥٦٧/٥، صحيح الترمذي ١٨٢/٣

(٣) مخكينی تخريج وكتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [النـاس: ١-٦]
[ثلاث مرات][١].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

٧٧-٣- «أَصْــبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ للَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِــنْ الْكَسَــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»[٢].

۞ سهار* شو[٣] پر موږ[٤]، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده[٥]، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشــته، هغه يو دى، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دى، اى زما

---

(١) مخکينی تخريج وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چــي کله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواکي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه يې داده: او پر کائناتو هم مابنام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار کړو، يا د سهار په وخت کي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر کائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خير دی، او د دې وروسته چې څه خير دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم سره) موږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) موږ ماښام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بيا درتګ (او ژوندي کيدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چــې کله ماښام شي، نو داسي به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإلـيك المصـير»، يعـني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتنی ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ»[(١)].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چي ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چي بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][(٢)].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[(٣)]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د ماښام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ١٥٠/٧.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا ماښام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٣١٧/٤، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلـــه ماښـــام کيدونکی وي نو داسي به وايي: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي(۱)، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګڼم چې بې شکه ته الله یې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، یو یې، شریک نلرې، ، او په رښتیا سره محمد ستا بنده او ستا پیغمبر دی.[خلور خلي*]

۸۱-۷- «اللّٰهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِـــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»(۲).

۞ الهـــي! کوم نعمت چې ما ته، او یا ستا بل کوم مخلوق ته د سهـــار پـــه وخت(۳) رسیدلی، نو هغه یواځې* ستا له طرفه دی، تا لره شریک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاینه او شکر دی.

۸۲-۸- «اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(۱) یعني هغه ملائکي چې عرش یې پورته کړیدی.(ژباړن)

(۲) خـــوک چې دا ذکر د سهار په وخت ووایي، نو د هغې ورځې شکر یې په ځای کړیدی، او چې کله هغه د ماښام په وخت ووایي، نو د هغې شپې شکر یې په ځای کړیدی.
ابـــو داود ۳۱۸/۴، او نســـائي په «عمل الیوم واللیلة» ۷ نمبر حدیث کې، ابن السني ۴۱ نمبر حدیـــث کـــې، ابن حبان «موارد» ۲۳۶۱ نمبر حدیث کې روایت کړیدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخیار» ص۲۴ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(۳) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسې وایې: «اللهم ما أمسى بي..»، یعني: الهي! کوم نعمت چې.. د ماښام په وخت رسیدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْــرِ وَالْفقرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات][1].

۞ الهـــي! ما ته په بدن کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په غوږونو کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په سترګو کي روغتيا راکړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له کفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [درې خلي*]

٨٣-٩- «حَسْــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات][2].

۞ بس دی ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توكل كړی، او همدی د لوی عرش خښتن* دی. [اووه خلي*]

٨٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيا

---

(١) ابـــو داود ٣٢٤/٤، احمـــد ٤٢/٥، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث کي، ابن السـني ٦٩ نمبر حديث کي، بخاري په «الأدب المفرد» کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خـــوک چـــي دا ذکر د سهار او مابنام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د کارونو او انديښنو* لپاره ورته کافي وګرځوي.

ابـــن السني ٧١ نمبر حديث کي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اسناد صحيح بللی دی، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخــرَة، اللّهُــمَّ إنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللّهُمَّ احْفَظْنِي مِــنْ بَــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»(٢).

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت کي د معافی او سلامتی سوال کوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا کي او په خپل اهل او مال کي د معافی او سلامتی سوال کوم، الهي! زما عيبونه پټ کړې، او ويره* را نــه لري کړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ کړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غوارم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُــلِّ شَــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ، أَعُــوذُ بِــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»(٢).

۞ الهي! اې په پټو او ښکاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمکي پيدا کونکــيه! اې د هر شي* پالونکيه او واکمنه! زه شاهدي* ورکوم چي

---

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چې زه بدي وكړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»[ثلاث مرات](١).

۞ د هغــه الله په نوم چې له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســمان كــې ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونكى، ښه پوه دى. [درې ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً»[ثلاث مرات](٢).

۞ زه د الله په خدايي توب (يا كارسازي)، او د اسلام په دين، او

(١) څــوک چــې دا ذکر د سهار په وخت درې ځلې، او د ماښام په وخت درې ځلې ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ كې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) څــوک چې دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت درې ځلې ووايي، نو په الله حق دى چې هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمــد ٣٣٧/٤، نســائي پــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث كې، ابن السني ٦٨ نمبر حديــث كــې، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ كې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

٨٨-١٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[١].

۞ ای د کـامل ژوند څښتنه! ای د کائناتو تدبیرونکیه!*، ستا په رحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زمـا نفـس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

٨٩-١٥- «أَصْـبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ للّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُـمَّ إِنِّـي أَسْـأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيه وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[٢].

۞ مونـږ سـهار کړو[٣]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پـروردګار د مخلوقـاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځې[٤] د خیر،

(١) حـاکم روایـت کړی، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده، صحيح الترغيب والترهيب ب١/٢٧٣.

(٢) ابـو داود ٤/٣٢٢، او شعیب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ٢/٢٧٣ په تحقیق کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) د ماښـام پـه وخت به داسي وایې: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښـام پـه وخـت به داسي وایې: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركـتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنی ترجمه ده،
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابی، نصرت، رڼايي، برکت، او هدایت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

٩٠-١٦- «أَصْـبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ»[1].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دين د محمـــد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار کړو[2]، چي حق ته مايل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

٩١-١٧- سُبْحَانَ اللهِ وبِحَمْدِهِ [مائة مرة][3].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستايني. [سل ځلې]

٩٢-١٨- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

= خو د ورځي په ځای به شپه یادوي.

(١) احمـــد ٤٠٦،٤٠٧/٣، ابـن السـني په «عمل اليوم والليلة» ٣٤ نمبر حديث کي، صحيح الجامع ٢٠٩/٤.

(٢) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(٣) خـــوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ لـــده غـــوره* عمل ونلري، مگر هغه څوک چي دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذکر ويلی وي.

مسلم ٢٠٧١/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات][1] او [مرة واحدة عند الكسل][2].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی؛ شریک نلري، هغه لره تولواکي ده، او هغه لره تولــه غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلې] یا [یو ځل د تنبلۍ* په وخت کې]

۹۳-۱۹- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح][3].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره تولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلې]

۹٤-۲۰- «سُــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(۱) نســائي په «عمل الیوم واللیلة» ۲۴ نمبر حدیث کې روایت کړیدی، صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۲/۱، «تحفــة الأخــیار» ص۴۴ د ابن باز لیکنه، او ددې ذکر فضیلت په ص۱۴۶، ۲۵۵ نمبر حدیث کې وګـل شي.

(۲) ابــو داود ۳۱۹/۴، ابن ماجه، احمد ۶۰/۴، صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۰/۱، صحیح ابي داود ۹۵۷/۳، صحیح ابن ماجه ۳۳۱/۲، زاد المعاد ۳۷۷/۲.

(۳) څــوک چې دا ذکر په ورځ کې سل ځلي ووایي، نو د لسو مریانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکــړل شي، او هغه لره به سل نیکۍ ولیکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغــه ورځ بــه تر ماښام پورې له شیطان نه په امان وي، او هیڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چې دده په شان یې عمل کړی وي.
بخاري ۹۵/۴، مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح] [١].

۞ پـــاک دی الله، او هغـــه لـــره تولـــه غوره ستاينه ده دده د مخلوقاتو د شمير په اندازه، او دده د رضا (په اندازه)، او دده د عرش د وزن (په اندازه)، او دده د كلماتو د سياهي (په اندازه). [دري خلي د سهار په وخت]

٩٥–٢١– «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح] [٢].

۞ الهي! زه له تا نه د گټور علم، او پاكي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال كوم. [چي كله سهار پاځي]

٩٦–٢٢– «أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» [مائة مرة في اليوم] [٣].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځې]

٩٧–٢٣– «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى] [٤].

---

(١) مسلم ٢٠٩٠/٤.

(٢) ابـــن الســـني پـــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث كي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث كي روايـــت كړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرنؤوط د «زاد المعاد» په تحقيق ٣٧٥/٢ كي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١)، مسلم ٢٠٧٥/٤.

(٤) څـــوک چي هغه د ماښام په وخت دري ځلي ووايي، په هغه شپه كي به (د زهرناكي خزندي*

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غوارم. [درې خلي د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللَّهُـــمَّ صَـــلِّ وَسَـــلِّمْ عَلَـــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](۱).

۞ الهي! زمونږ پر پيغمبر محمد درود او سلام وليږه. [لس خلي]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل ورغوي* به سره يو ځاى کړي، او بيا دي لاندينې اذکـــار ولـــولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بيا دي په ورغويو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي يي شروع کړي، او بيا مخ او بيا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې خلي کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-٥](۲).

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ۲/۲۹۰، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٥۹۰ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي روايـــت کړيدى، صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، صحيح ابن ماجه ۲٦٦/۲، تحفة الأخيار ص۴٥.

(۱) (پيغـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس خلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت کړيدى، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دى، مجمع الزوائد ۱۰/۱۲۰، صحيح الترغيب والترهيب ۱/۲۷۳ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۹/٦۲)، مسلم ۱۷۲۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکي شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ۱-۵] (۱).

۞ ترجمه يې مخکي شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ۱-٦] (۲).

۞ ترجمه يې مخکي شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۱۰۰-۲- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] (۳).

---

(۱) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۲) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۳) څوک چي کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې کيږي تر څو چي سهار شي.
بخاري (فتح الباري ۴۷۸/۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذكر دي وكتل شي]

۱۰۱-۳- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶][۱].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چې ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسي حال کي چي ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کي فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(۱) چا چي دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹۴/۹)، مسلم ۵۵۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـــيک) کار چي يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کــــار چـــي يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چي (ستا حکم) هير کړو، او يـــا پـــه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـــاندي دروند بار، لکه څنګه چي دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي هغه بار چي مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـــړه، او پـــر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

۱۰۲-٤- [(۱)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(۲)].

(۱) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نـــو د څادر په پلو دي هغه درې ځلي راټک وهي، او بيا دي بسم الله پري ووايي، څکه هغه نـــه پوهيږي چي د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چي کله څملي* نو بيا دي ووايي:.. باقي حديث.

(۲) بخاري ۱۲٦/۱۱، مسلم ۲۰۸٤/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مې خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بېرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بېرته را وليږه[۱]، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

۱۰۳-۵- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»[۲].

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

۱۰۴-۶-[۳] «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات][۴].

۞ الهي! ستا له عذاب نه مې وساتې په کومه ورځ چې خپل

---

(۱) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(۲) مسلم ۲۰۷۳/۴، احمد په خپل لفظ سره ۷۹/۲.

(۳) پيغمبر ﷺ کله چې به ووده کيده، خپل ښی لاس به يې تر باړخو* لاندې اېښوده، او بيا به يې داسې ويل:.. باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴، صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بیا ژوندي کوي. [دري ځلې]

۱۰۵-۷- «بِاسْمِكَ اللّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[(١)].

❁ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کیږم.

۱۰۶-۸- «سُبْحَانَ اللّٰه» [ثلاثاً وثلاثين][(٢)].

❁ پاک دی الله ﷻ. [دري ديرش خله]

«الْحَمْدُ لِلّٰه» [ثلاثاً وثلاثين][(٣)].

❁ ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده. [دري ديرش خله]

«اللّٰهُ أَكْبَرُ»[ثلاثاً وثلاثين][(٤)].

❁ الله ډير لوی دی. [دري ديرش خله]

۱۰۷-۹- «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِـــيمِ، رَبَّـــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ الـــتَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١٣/١١)، مسلم ٢٠٨٣/٤.

(٢) خــوک چي دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کي ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧١/٧)، مسلم ٢٠٩١/٤.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلَـــيْسَ بَعْـــدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فلَيْسَ فوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْـــبَاطِنُ فلَـــيْسَ دُونَـــكَ شَـــيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنْ الْفَقْرِ»[١].

۞ الهـــي! د اوو آسمانونو پرودګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکيه! د تـــورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چې تندی* يې تا نيولی دی[٢]، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی[٣]، له مونږ نه قرض ليرې کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

۱۰۸–۱۰– «الْحَمْـــدُ للَّه الَّذي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ ممَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[٤].

---

(١) مسلم ۲۰۸۴/۴.

(٢) يعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(٣) اخيرنی څلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفـــة الأحـــوذي بشرح جامع الترمذي ۳۳۲۲ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ۴۳۹۲ نمبر حديث دي وګټل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ۲۰۸۵/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولــه غوره ستاینه هغه الله لره ده چي مونږ ته يي خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه يي ساتلي يو، او مونږ ته يي د اوسيدو* ځـــاى راكـــړى، ځومره ډير خلک داسي شته چي دوى لره د شر نه ساتونكى، او د اوسيدو ځاى وركونكى نشته.

١٠٩-١١- «اللَّهُـــمَّ عَـــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[(١)].

۞ ترجمه يي مخكي شويده. [٨٥ نمبر ذكر دي وكتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وايي[(٢)].

١١١-١٣-[(٣)] «اللَّهُـــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْـــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْـــبَةً وَرَهْـــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

---

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) كلــه چــي د خوب كولو اراده وكړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وكړه، او بيا پر ښي اړخ* پريوزه*، او داسي ووايه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[(۱)].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[(۲)]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځای نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړی، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولی دی.

۳۹- په خوب کي له يوې ډډې* نه بلي ډډي ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لَا إِلَــهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الغَفَّارُ»[(۳)].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دی، د زور او غلبې څښتن دی، بخښونکی دی.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذکار يې وويل داسي وفرمايل: که چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.
بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني ټوله تکيه او اعتماد مي پر تا دی. (ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايې چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړې.
حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي، او ابن السني روايت کړيدی، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويرې سره مخامخ کېدلو دعا

۱۱۳- «أَعُـوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»[۱].

۞ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چې (شيطانان) ما ته راشي[۲].

۳۱- هغه څه چې د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- درې څلي به له چپې خوا نه لاړې توکي[۳].

۲- درې څلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چې په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي[٤].

۳- خپل خوب به چاته نه وايي[٥].

۴- پر کوم اړخ* چې ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي[٦].

---

(۱) ابو داود ۱۲/۴، صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

(۲) يعـني مـا تـه په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلې خوا ته واړوي.(ژباړن)

(۳) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٤) مسلم ۱۷۷۳،۱۷۷۲/۴.

(٥) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٦) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[(١)].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللّٰهُــمَّ اهْدِني فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَــا قَضَــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [ولاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[(٢)].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته هدايت کړی، ما ته هم هدايت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته عافيت ورکـړی مـا ته هم عافيت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چـي دي راکړي، په هغه کي راته برکت واچوه، او څه چي تا فيصله کړې د هغه د شر نه مي وساته، ځکه همدا ته فيصله کونکی يې، او ستا د حکــم څوک دفع کونکی نشته[(٣)]، په ربښتيا سره چي ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چي دښمني وکړې،

---

(١) مسلم ١٧٧٣/۴.

(٢) خلــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بيهقي روايت کړيدی، او د مربع قوسونو تر مېــنځ عبارت د بيهقي دی، صحيح الترمذي ١/١۴۴، صحيح ابن ماجه ١/١٩۴، إرواء الغليل د الباني ليکنه ٢/١٧٢.

(٣) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لويي خښتن يې اى زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»(۲).

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافی سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم(۲)، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلاى، ته هماغسې يې چې څنګه تا خپل ځان ستاييلى دى.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافِرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفِرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»(۳).

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدى، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳، صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱، ارواء الغليل ۱۷۵/۲.

(۲) لـه الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(۳) بيهقي په «السنن الکبرى» ۲۱۱/۲ کي روايت کړى، او اسناد يې صحيح بللى دى، او الباني =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت كوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده كــوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت اميد* لرو، او ستا له عذاب نه ويريږو، په رښتيا سره چې ستا عذاب كفارو ته وركړه شوى دى، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاينه كوو، او ستا نا شكري نكوو، او پر تا ايمان لرو، او تا ته عاجزي كوو، او له هغه چا نه لېري ځو چې ستا نا شكري كوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذكر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»](۱).

۞ پاكي ده (د كائناتو) ټولواك لره پوره پاكي.

[دا به درې ځلي وايي، او په دريم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائكو او جبرائيل پروردګار.

۳۴- د پريشانى او غم (لري كولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

= په ارواء الغليل ۲/ ۱۷۰ كي وايي: او دا اسناد صحيح دى، او هغه پر عمر باندي موقوف دى.

(۱) نســـائي ۳/۲۴۴، دار قطـــني او نـــورو روايت كړيدى، او د مربع قوسونو مينځ كي عبارت د دارقطـــني ۲/ ۳۱ زيـــادت دى، او اسناد يې صحيح دى، زاد المعاد د شعيب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقيق ۱/ ۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِـيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُـلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ به نَفْسَكَ، أو أَنْزَلْتَه في كتابكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ به في عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَـلَ الْقُـرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[1].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نومَولی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خـپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

١٢١-٢- «اللَّهُـمَّ إِنِّـي أَعُـوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْـزِ وَالْكَسَـلِ وَالْـبُخْلِ وَالْجُـبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[2].

---

(١) احمد ١/٣٩١، او البانی هغه صحيح بللی دی.

(٢) بخاري ١٥٨/٧، پيغمبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ١٧٣/١١) دي وګټل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پریشانۍ او غم نه، او له کمزورتیا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخیل توب* او بې زړه توب* نه، او د قرض له زیاتیدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّٰهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّٰهُ رَبُّ السَّموَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[۱].

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې لوی او حِلم لرونکې دی ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللّٰهُـــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهي! زه ستا د رحمت امید لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بیله

---

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحیح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لاَ إِلَـهَ إِلاّ أَنْـتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک يې ته، په رښتيا سره زه له ظالمانو نه يم.

۱۲۵-٤- «اللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هيڅ شی شريک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللَّهُـمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُـمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

---

(۱) ترمذي ۵/۵۲۹، حاكم ۱/۵۰۵، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، صحيح الترمذي ۳/۱٦۸.

(۲) ابو داود ۲/۸۷، صحيح ابن ماجه ۲/۳۳۵.

(۳) ابو داود ۲/۸۹، حاكم ۲/۱٤۲، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(٤) ابو داود ۳/٤۲، ترمذي ۵/۵۷۲، صحيح الترمذي ۳/۱۸۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مې مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندې) حمله کوم، او جنګېږم.

۱۲۸–۳– «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[۱].

۞ الله مونږ ته بس او كافي دى، او هغه ښه كار ساز دى.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويرې دعا

۱۲۹–۱– «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بنِ فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهـــي، اې د اوو آســـمانونو پـــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چې فلانکی د فلانکي زوی، او د هغـــه ډلي -چـــې ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چې ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډېره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰–۲– «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخـــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث كي روايت كړيدى، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مّـــا أخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ بالله الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السَبْع أَن يَقعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلانٍ، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجِنّ والإنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً مِنْ شَرِّهم، جلّ ثَناؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات] (١).

۞ الله ډير لوى دى، الله له خپل ټول مخلوق نه زورور دى، الله له هغه چا نه ډير زورور دى له كوم نه چي زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم كوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونكى داوو آسمانونو دى لدې نه چي بې دده لـــه اجـــازې او حكم نه پر ځمكه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانكي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيروانو او لښكرو نه، الهي! د دوى له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او مـــبارك دى نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلي*]

۳۸- د ښمن ته ښيرا* كول

۱۳۱ - «اللّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

---

(١) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ٧٠٨ نمبر حديث كي روايت كريدى، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٤٦ نمبر حديث كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[١].

۞ الهـــي! اې د کــتاب نازلونکيه! اې ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتې* ورکړې، الهي! ته ماتې* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چې ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[٢].

۞ الهـــي! څنګه چې ته غواړې هماغسې مې د هغوی له شر نه وساتې.

۴۰- څوک چې ايمان کې شک وکړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[٣].

۲- کوم شي کې چې شک وي هغه کې به بيا فکر* نکوي[٤].

۱۳۴-۳- يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِه»[٥].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مې ايمان راوړی دی.

۱۳۵-٤- يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

(١) مسلم ۱۳٦۲/۳.

(٢) مسلم ۲۳۰۰/۴.

(٣) بخاري (فتح الباري ۳۳٦/٦)، مسلم ۱۲۰/۱.

(٤) بخاري (فتح الباري ۳۳٦/٦)، مسلم ۱۲۰/۱.

(٥) مسلم ۱۱۹/۱-۱۲۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳] [(۱)].

۞ دا آیت به وايي: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

۴۱- دقرض اداء کولو دعا

۱۳۶-۱- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [(۲)].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بي نيازه* کړې.

۱۳۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [(۳)].

۞ الهي! زه له پریشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بي زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلکو له غلبي موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

---

(۱) ابو داود ۳۲۹/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۶۲/۳ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(۲) ترمذي ۵۶۰/۵، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳.

(۳) بخاري ۱۵۸/۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت كې د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يِسارِكَ» [ثلاثاً][1].

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف كړي. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چې يو كار مشكل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»[2].

۞ الهي! هيڅ آسان شي نشته، مګر هغه چې ته يې آسان كړې، او ته چې وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوك چې ګناه وكړي، هغه به داسې كوي

۱۴۰- داسې بنده به نه وي چې ګناه وكړي، او بيا په ښه توګه* اودس وكړي، او بيا پاڅيږي* دوه ركعته لمونځ* وكړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونكړي[3].

---

(۱) مسلم ۱۷۲۹/۴ له عثمان بن ابي العاص ﷺ نه روايت كړيدى، او په هغه كې داسې راغلي دي: ما همداسې وكړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه لېرې كړه.

(۲) صحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديث صحيح دى. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذكارو په تحقيق ص۱۰٦ كې هغه صحيح بللى دى.

(۳) ابو داود ۸٦/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ كې هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري كولو دعاګاني

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شيطان نه پناه غوښتل[(۱)].

۱۴۲- آذان كول[(۲)].

۱۴۳- ذكر كول، او د قرآن تلاوت كول[(۳)].

۴۶- كله چي يي د خوښي خلاف كار پيښ شي، او يا له كوم كار نه عاجز شي، داسي به وايي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللّٰهُ وما شاءَ فَعَلَ»[(٤)].

---

(۱) ابـــو داود ۱/۲۰٦، ترمذي، صحيح الترمذي ۱/۷۷، او د المؤمنون سورت، ۹۸-۹۹ آيتونه دي وکتل شي.

(۲) مسلم ۱/۲۹۱، بخاري ۱/۱۵۱.

(۳) (پيغمبر ﷺ فرمايي) خپلو كورونو څخه هديرې* مه جوړوی، شيطان له هغه كور نه تښتي چي په هغه كي د بقرې سورت ويل كيږي.
مســـلم ۱/۵۳۹. او له هغـــو شـــيانو نه چي شيطان شړي* او ليري كوي يې د سهار او ماښام اذكـــار، د ووده كيدو او ويښيدو اذكار، او كور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذكار، او نـــور شـــرعي اذكـــار لكه آيت الكرسي د خوب په وخت كي، د بقرې د سورت آخيرني دوه آيـــتونه. او څـــوک چي «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـــيء قديـــر» ســـل ځلي ووايي، نو دا به په هغه ټوله ورځ كي دده لپاره له شيطان نه د ساتلو وسيله وي. او همدارنګه آذان هم شيطان شړي او لري كوي يې.

(٤) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له كمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دی، او په دواړو كـــي خـــير شته، په هغه څه حرص او كوښښ وكړه چي تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغـــواړه، او مه عاجزه كيږه، او كه يو څه درته پيښ شي، نو داسي مه وايه: چي كه داسي مي كـــړي وای، نـــو داسي به شوي وای، بلكه داسي ووايه: چي الله ﷻ (همدا زما) په تقدير كي ليكـــلي وه، او څه يې چي وغوښتل ويې كړل، ځكه «لَوْ» (يعني: «كه چيري» كلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا کار) په ازلي تقدير کې (همداسي) ليکلی وو، او څنګه چې يې وغوښتل هماغسي يې وکړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول، او د هغې جواب

۱۴۵ - «بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي المَوهُوبِ لَكَ، وشَكَرتَ الواهِبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ بِرَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بَارَكَ اللهُ لَكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[1].

۞ الله دې ستا په درکړل شوي (ماشوم) کې برکت واچوي، او (د هغه) د ورکوونکي شکر اداء کړې، او ماشوم دې خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيکي* دې په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب کې داسي وايي: الله دې تا ته برکت درکړي، او پر تا دې برکت کښيږدي، او الله دې تا ته نيکه جزا (ثواب) درکړي، او همداسي ماشوم دې در په برخه* کړي، او ثواب دې تا ته زيات کړي.

او ويل) دشيطان کارونو ته لاره* خلاصوي. مسلم ۲۰۵۲/۴.

(۱) الاذکار د نووي ليکنه ص۳۴۹، صحيح الاذکار د سليم الهلالي ليکنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي به يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستركي نه پناه غواړم.

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لَا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ څه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ۴/١١٩، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدى.

(٢) يعني د هغوى د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) داسي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلى، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنى) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه خلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتنې کولو فضیلت

۱۴۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ» (۱).

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: کله چې يو سړی د خپل (بيمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په ميوو کې روان وي تر څو چې کښيني*، کله چې کښيني نو په رحمت کې پټ شي، که (دا وخت) سهار* وي نو اويا زره ملائکې* به ده ته دعا کوي، تر څو چې ماښام* کيږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اويا زره ملائکې به ده ته دعا کوي تر څو چې سهار کيږي.

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

---

(۱) ترمذي، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ۱/۲۴۴، صحيح الترمذي ۱/۲۸۶، او احمد شاكر هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»[١].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پیغمبرانو سره مي یو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَحُ بهمَا وَجْهَه ويَقُول : «لاَ إِلَه إلاَّ اللَّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»[٢].

۞ پیغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کــي وهل او بیا به یې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ویل به یې: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتیا سره چي مرګ ډیري سختی لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَريكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ باللَّه»[٣].

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شویدی.

(٣) ترمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحیح بللی دی، صحیح الترمذي ١٥٢/٣، صحیح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بـــيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډير لوی دی، بيله يو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاينه ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) د يو الله په مدد او توفيق سره.

٥٢- څکندن* حالت کي سړي ته يادونه

١٥٣- (پيغمبر ﷺ فرمايي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[(١)].

٥٣- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا

١٥٤- «إِنَّـــا لِلَّـــهِ وَإِنَّـــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي في مُصيبَتِي، وأَخْلفْ لِي خَيراً منها»[(٢)].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره يو، او هغه ته ورتلونکي يو، اې الله ما ته زما په مصيبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(١) ابو داود ٣/١٩٠، صحيح الجامع ٥/٤٣٢.
(٢) مسلم ٢/٦٣٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

۱۵۵- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»[(١)].

۞ اې الله! و فلانکـي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايـت شويو کسانو په جمله کې يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مـانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا

۱۵۶-۱- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»[(٢)].

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه څنګه چې دې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړېده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځې نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

١٥٧-٢- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(١).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځې ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړې، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(١) ابن ماجه ١/ ٤٨٠، احمد ٢/ ٣٦٨، صحیح ابن ماجه ١/ ٢٥١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوې.

۱۵۸-۳- «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ فِي ذِمَّتِكَ وَحَبْلِ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[(١)].

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کې دی، نو د قبر له ازمايښ نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان څښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی بې حده مهربان يې.

۱۵۹-٤- «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ، وَابْنُ أَمَتِكَ، احْتَاجَ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[(٢)].

۞ الهي! ستا بنده، او ستا د مينځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نو نيکی يې نورې هم زياتې کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

---

(١) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢٥١/١، ابو داو ٢١١/٣.

(٢) حاکم ٣٥٩/١، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړېده، احکام الجنائز د الباني ليکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶- ماشوم ته د هغه په جنازه کې دعا

۱۶۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

﴿ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازِينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهما، وأَلْحِقْهُ بصَالحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ في كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتك عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلې* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندي (د جنازې) لمونځ وکړ، چي هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چي ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کي، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کړيدی، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱۶/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره يې يو ځای کړې، او د ابراهيم عليه السلام په ضمانت کې يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه يې غوره کورنۍ ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چې له مونږ نه مخکې تللي دي، او کوم چې له مونږ نه مخکې مومنان تير شوي دي.

١٦١-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»[1].

۞ الهي! ته يې زمونږ لپاره مخکښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

٥٧- د تعزيت دعا

١٦٢- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»[2].

[وإن قال] «أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءَكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن][3].

---

(١) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:... باقي حديث. بغوي په شرح السنة ٥/٣٥٧ کې، عبد الرزاق په مصنف کې په ٦٥٨٨ نمبر حديث کې، او بخاري په کتاب الجنائز کې مُعَلّق روايت کړيدی، ٦٥ باب قراءة فاتحة الکتاب على الجنازة ٢/١١٣.

(٢) بخاري ٢/٨٠، مسلم ٢/٦٣٦.

(٣) الاذکار د نووي ليکنه ص١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لــره دي څــه چي يې واخيستل، او هغه لره دي څه چي ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چي صبر وکړې او (له الله ﷻ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

٥٨- د مړي ښخولو وخت کي دعا

١٦٣ – «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[(١)].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا

١٦٤ – «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[(٢)].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کي) ثابت قدمه لرې.

---

(١) ابــو داود ٣/٣١٤ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(٢) پيغمــبر ﷺ به چي کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کي) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ٣/٣١٥، حاکم ١/٣٧٠، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت کولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[(١)].

۞ اې ددې ځايونو اوسيدونکو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله ﷻ دې زمونږ په مخکينيو او وروستنيو رحم وکړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله ﷻ نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلی) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[(٢)].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٦٧١/٢، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ٤٩٤/١ له بريده ﷺ نه روايت کړيدی، او د مربع قوسونو په مينځ کي عبارت د مسلم ٦٧١/٢ روايت دی له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٣٢٦/٤، ابن ماجه ١٢٢٨/٢، صحيح ابن ماجه ٣٠٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[١].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او د هغه څه د خير سوال در نه كوم چي په هغه كي دى، او كوم خير چي لــه ځان سره يې راوړى دى، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چي په هغه كي دى، او له هغه شر نه چي له ځان سره يې راوړى دى.

٦٣- د تالندي* دعا

١٦٨- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[٢].

۞ پاک دى هغه ذات چي تالنده* او ملائكي د هغه له ويري نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني

١٦٩-١- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[٣].

---

(١) مسلم ٦١٦/٢، بخاري ٧٦/۴.

(٢) عــبد الله بن الزبير ﷺ چي به كله د تالندي* آواز واوريده، نو خبري به يې بندي كړې، او ويل به يې:... باقي حديث.

موطا ٩٩٢/٢، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دى.

(٣) ابو داود ٣٠٣/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٦/١ كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه وروې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»(١).

۞ الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې.

١٧١-٣- «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»(٢).

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦٤- د باران اوريدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»(٣).

۞ الهي! د خير او فائدې باران (پې کړې).

٦٥- د باران اوريدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِه»(٤).

---

(١) بخاري ٢٢٤/١، مسلم ٦١٣/٢.

(٢) ابو داود ٣٠٥/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٨/١ ههغه حَسَن بللي دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٥١٨/٢).

(٤) بخاري ٢٠٥/١، مسلم ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کېدو دعا

١٧٤- «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»[(١)].

۞ الهي! زمونږ په شاوخوا (يې وه وروه)، او نه پر مونږ باندې، الهي! پر غرو رغونو او د خوړونو په مېنځونو، او د ونو شنه کېدلو ځايونو کې يې وه وروه.

٦٧- د نوي مياشتي ليدو دعا

١٧٥- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّلاَمَةِ وَالإِسْلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»[(٢)].

۞ الله ﷻ ډېر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې مياشت) پر مونږ باندې راوخېژوه، له امن او ايمان سره، او له سلامتيا او اسلام سره، او له توفيق سره وهغه څه ته چې ته يې خوښوې.

(اې مياشتې!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کې دعا

١٧٦-١- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(١) بخاري ١/٢٢٤، مسلم ٢/٦١٤.

(٢) ترمذي ٥/٥٠٤، دارمي په څېلو الفاظو سره ١/٣٣٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[(١)].

❁ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او كه الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوی دی.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[(٢)].

❁ الهــي! زه ستا په هغه رحمت سره چي هر څه ته رسيدونكى دى، له تا نه سوال كوم چي ماته بخښنه وكړې.

٦٩- د ډوډی خوړلو نه مخكي دعا

١٧٨-١- (پيغمــبر ﷺ فــرمايي) كله چي له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دي ووايي، او كه ېي په (د خوراک) په اول كــي (بسم الله) هير شول، نو داسي دي ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر كي د الله ﷻ په نامه (سره خوراک كوم)[(٣)].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

---

(١) ابو داود ٣٠٦/٢ او نورو روايت كړيدى، صحيح الجامع ٢٠٩/۴.

(٢) ابــن ماجــه ٥٥٧/١، له عــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه ېي روايت كړيدى، او حافظ د الاذكار په تخريج كي هغه حَسَن بللى دى، شرح الاذكار ٣۴٢/۴.

(٣) ابو داود ٣۴٧/٣، ترمذي ٢٨٨/۴، صحيح الترمذي ١٦٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ»[(١)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چې الله جل جلاله خواړه ورکړي[(٢)]، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کې برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چې الله جل جلاله شودې* وڅښي*، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کې برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْـــدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ»[(٣)].

۞ ټولـــــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل[(٤)].

۱۸۱-۲- «الْحَمْـــدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»[(٥)].

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٨.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٥٩.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آسانۍ سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٦/٢١٤، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥/٥٠٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ تولـــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او با برکته، نه پوره کيدونکې، او نه پريښودونکې، او له هغه نه نه مُستغني* کيدونکې ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- کوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ الهي! تا چې دوی ته څه ورکړي په هغه کې برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوک چې په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چې ما ته يې خواړه را کړه، او څړوب کړه* هغه څوک چې زه يې څړوب کړم.

٧٣- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلاَئِكَةُ»(۱).

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نيکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري(۲).

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک بنکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم(۳).

۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابو داود ۳۶۷/۳، ابن ماجه ۵۵۶/۱، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹۶-۲۹۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۷۳۰/۲ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱۰۵۴/۲.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۰۳/۴)، مسلم ۸۰۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[۱].

۞ الهي! زمونږ په ميوه کې راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کې راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کې راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[۲] کې راته برکت واچوې.

۷۷- د ترَچيدلو* دعا

۱۸۸- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه څوک وترَچيږي*، نو ودې وايي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله جل جلاله دې پـــر تا رحم وکړي، چې کله يې «يرحمک الله» وويل، نو (هغه بل به ورتـــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[۳] يعني: الله دې تا ته هدايت وکړي، او الله دې ستا احوال او کار سم کړي.

۷۸- کله چې کافر وترَچيږي داسې به ورته وايي

۱۸۹- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دې تاســـو ته هدايت وکړي، او الله دې ستاسو احوال او

(۱) مسلم ۲/۱۰۰۰.

(۲) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(۳) بخاري ۷/۱۲۵.

(٤) ترمذي ۵/۸۲، احمد ۴/۴۰۰، ابو داود ۴/۳۰۸، صحيح الترمذي ۲/۳۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»[(۱)].

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سورلۍ* اخيستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَـــزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِـــكَ مِـــنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»[(۲)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وکړي، او يا مريی* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خـــير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پيدا کړيده.

---

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۳۱٦/۱.

(۲) ابو داود ۲۴۸/۲، ابن ماجه ٦۱۷/۱، صحيح ابن ماجه ۳۲۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چـــي كلـــه اوبن واخـــلي نو د بوک* ځوکه به يې نيسي او مخکيني دعا به وکړي.

۸۱- ښځې سره کوروالی* نه مخکې دعا

۱۹۲- «بِاسْــمِ اللَّــهِ، اللَّهُــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»(۱).

۞ د الله پـــه نوم (کوروالی* کوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري کـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري کړې چي تا مونږ ته راکړيدی.

۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا

۱۹۳- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۲).

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم.

۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

۱۹٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»(۳).

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلی يم له هغه

(۱) بخاري ۱۴۱/۶، مسلم ۱۰۲۸/۲.

(۲) بخاري ۹۹/۷، مسلم ۲۰۱۵/۴.

(۳) ترمذي ۴۹۳/۵، ۴۹۴/۵، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چي ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډيرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چي وايي: پيغمبر ﷺ بــه پــه يــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډير بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لک»[(١)] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧ - «وَلَكَ»[(٢)].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩ - «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[(٣)].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتني) نه ځان ساتلی شي

١٩٩ - (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[(٤)].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ كي هغه صحيح بللى دى.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمـــد ٥/٨٢، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢/٢٠٠.

(٤) مســـلم ١/٥٥٥، او پـــه بـــل روايت ١/٥٥٦ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنگه) په هر لمانځه کي د وروستني ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتني نه پناه غوښتل[(۱)].

۸۹- څوک چي چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»[(۲)]. هغه ته به داسي وايي

۲۰۰ - «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[(۳)].

۞ هغـــه ذات دي در سره محبت وکړي چي تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

۹۰- څوک چي خپل مال تا ته وړاندي کړي، هغه ته دعا

۲۰۱ - «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[(٤)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

۲۰۲ - «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[(٥)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

---

(۱) ددي کتاب ۵۵ نمبر حديث، او ۵٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(۲) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(۳) ابو داود ۳۳۳/۴، او الباني په صحيح سنن ابي داود ۹٦۵/۳ کي د هغه إسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ۸۸/۴).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص۳۰۰، ابن ماجه ۸۰۹/۲، صحيح ابن ماجه ۵۵/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

۹۲- له شرک نه د ويري* دعا

۲۰۳- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[۲].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[۲]

۲۰۴- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللهُ»[۳].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

۹۴- د بد شګومی* بد ګڼلو دعا

۲۰۵- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاّ طَيْرُكَ، وَلاَ خَيْرَ إِلاّ خَيْرُكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»[٤].

---

(١) احمـــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابـــن الســـني ص١٣٨، ٢٧٨ نمـــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمدُ لله، الحمدُ لله، الحمدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ» [1].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

=

نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

او نيک فالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښه به يې شوه، نو داسي به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولې نه واخيست. ابو داود، احمد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۳۶۳/۲ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳۴/۳، ترمذي ۵۰۱/۵، صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چې په رښتیا سره بیله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

۹٦- د سفر دعا

۲۰۷-«اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»[۱].

۞ الله ډیر لوی دی، الله ډیر لوی دی، الله ډیر لوی دی، الله لره تولـــه غوره ستاینه ده، پاک دی هغه ذات چې مونږ ته یې دا (سورلی) تابع کړیده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه یو، الهي! مونږ پدې سفر کې لـــه تا نه د نیکۍ او پرهیزګارۍ، او دداسې عمل سوال کوو چې تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی یې راته لنډ

(۱) مسلم ۹۹۸/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کي ملګرى، او په کور کي سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختى نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چي کله له سفر نه بيرته راستنيدونکى وي نو همدا دعا به وايي، او ورســـره بـــه دا هم وايي: بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، د خپل پرورد ګار ستايونکي* يو.

۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸- «الـــلهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أَظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضِـــينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخَيرَ أهلها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»(۱).

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوى سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوى سره د الوُزَوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

---

(۱) حـــاکم ۲/۱۰۰، او هغـــه يې صحيح بللى دى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، ابن السني ۵۲۴ نمـــبر حديث، او حافظ د الاذکار په تخريج ۵/۱۵۴ کي هغه حَسَن بللى دى، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت کړيدى، تحفة الاخيار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کـــلي خير، او د هغه د اوسيدونکو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم کوم چي په هغه کي دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونکو له شر نه، او د هغه څه له شر نه کوم چي په هغه کي دي.

۹۸- بازار ته ننوتلو دعا

۲۰۹- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[1].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندی دی، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس کي دی، او هغه پر هر څه قادر دی.

۹۹- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

۲۱۰- «بِسمِ اللهِ»[2].

۞ د الله په نوم سره.

(۱) تـــرمذي ۲۹۱/۵، حاکم ۵۳۸/۱، او الباني په صحيح ابن ماجه ۱۲/۲، او په صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) ابو داود ۲۹۶/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۴۱/۳ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقيم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»[۱].

۞ هغه الله ته دې سپارم، چې هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کيږي.

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»[۲].

۞ زه ستا دين، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»[۳].

۞ الله دې در ته د پرهيزګارۍ توښه درکړي، او الله دې ستا ګناه وبخښي، او چيرته چې يې (الله دې) درته نيکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کي تکبير او تسبيح

۲۱٤- جابر ﷺ وايي: کله چې به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحيح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحيح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحيح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ویل، او کله چي به ښکته کیدو نو «سُبْحَانَ اللّٰه» به مو ویل[(١)].

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[(٢)].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاینه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو یو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـــماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم[(٣)] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر یا پرته له سفر نه په یو ځای کي د کوزیدلو او ودریدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[(٤)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٥٣/٦).

(٢) مســـلم ٢٠٧٦/٤، او د «سـِــمِعَ سامِعٌ» معنی داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاینه زمونـــږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روایت) معنی داده: اوریدونکـــي زمـــا دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وویل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعـــا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنا صَاحِبْنا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنا» معنی داده: مونږ (په خپل) حفظ او امـــان کې ونیسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راکړه، او له مونږ نه هر رنګه تکلیف او ضرر لیري کړه. شرح النووي ٣٩/١٧.

(٣) حال په معنی د مصدر دی، او (اعوذ) مقدر دی.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٠/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پيدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَـــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»(۱).

۞ پـــر هر لوړ* ځای به درې ځلي «الله اکبر» وايي، او بيا به دا دعـــا کـــوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څـــه قادر* دی، مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* يو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وکړه، او په يوازي* يې (د کفارو) ډلو ته ماتي ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالۍ او يا خواشينۍ کار پيښيدو په وخت کې دعا

۲۱۸- کَـــانَ ﷺ إِذَا أَتَـــاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّه

(۱) پيغمبر ﷺ به چي کله له کومي غزا او يا حج نه بيرته راغی نو دا اذکار به يې ويل.
بخاري ۱۶۳/۷، مسلم ۹۸۰/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الَّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإِذَا أَتَاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»[(١)].

۞ پيغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخي ته راغی، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نيک کارونه سر ته رسيږي.

او چـــي کله به ناخوښه کار ورته پيښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال کي.

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْراً»[(٢)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت وليږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُني حَيْثُ كُنْتُمْ»[(٣)].

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ٤٩٩/١ کي هغه روايت کړی، او صحيح بللی دی، او الباني هم په صحيح الجامع ٢٠١/٤ کي هغه صحيح بللی دی.

(٢) مسلم ٢٨٨/١.

(٣) ابـــو داود ٢١٨/٢، احمد ٣٦٧/٢، او الباني په صحيح ابي داود ٣٨٣/٢ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوي، او پر ما درود وواياست، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-٥- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله ﷻ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

---

(۱) ترمذي ٥/٥٥١ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳/۲٥ صحيح الترمذي ۳/۱۷۷.

(۲) نسائي، حاکم ۲/۴۲۱، او الباني په صحيح النسائي ۱/۲۷۴ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابـو داود ۲۰۴۱ نمـبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۳۸۳ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۸- سلام خپرول*

۲۲٤-۱- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[۱].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کیدلای تر څو خپل مینځونو کي مینه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي یو شی* ونه ښایم چي که وکړی، په خپلو مینځونو کي به مو مینه محبت پیدا شي؟ خپلو مینځونو کي سلام خپور کړی[۲].

۲۲۵-۲- (قال ﷺ): «ثَلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[۳].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي): دري داسي (صفتونه) دي، چا چي هغه ټولـه ولرل نو پوره ایمان یې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بي وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

---

(۱) مسلم ۱/۷۴ او نورو روایت کریدی.

(۲) یعني: یو په بل باندي همیشه سلام کوی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱/۸۲) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روایت کریدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[۱].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چې يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟[۲] (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چې (د الله په لار کي) ډوډی ورکړې، او سلام وکړي پر هغه چا چې پيژني يې او که يې نه پيژني.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب په څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[۳].

۞ کله چې اهل کتاب (يهود او نصارى) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کي) ورته ووایاست: (وعليکم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کي کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[(١)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي د چرګ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وکړى، ځکه هغه (د آذان په وخت) ملائکه* ليدلي وي، او چي کله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځکه چي هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَـــمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[(٢)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي په شپه کي د سپيو غپل، او د خرو هـــنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځکه هغوى داسي څه ويني چي تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوک چي دي بنکنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[(٣)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥٠)، مسلم ٤/٢٠٩٢.

(٢) ابـــو داود ٤/٣٢٧، احمد ٣/٣٠٦، او الباني په صحيح ابي داود ٣/٩٦١ کي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخـــاري (فتح الباري ١١/١٧١)، مسلم ٤/٢٠٠٧، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاکوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چې ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱- قال ﷺ: «إذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَنَاً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّه أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[1].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[2]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[3]، زه په هغه داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چې د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲- «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹۶/۴.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمي سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[(١)].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوی يې (زما په باره کي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وکړې چي دوی پري خبر ندي، او دوی چي په ما څه گمان کوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره کي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[(٢)].

۞ الهي! ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شکر) او ټولواکي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[(٣)].

---

(١) بخـــاري پـــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث کي روايت کړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث کـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ کي له بلې طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ د کعبې نه یې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسید، نو هغې ته به یې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللهُ أَكبرُ» به یې ووایه.

۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کې دعا

۲۳۵- «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[1].

۞ اې زمونږ پروردګاره! مونږ ته په دنیا کې نعمت راکړې، او په آخرت کې نعمت راکړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودریدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، الحديث، وفيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

(۱) ابو داود ۲/۱۷۹، احمد ۳/۴۱۱، او بغوي په شرح السنة ۷/۱۲۸ کې روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ۱/۳۵۴ کې هغه حَسَن بللی دی، او آیت د سورت بقره ۲۰۱ آیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پيغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آيتونه به يې ویل: په رښتيا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښنو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړيده[۲]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندې وخوت* تر څو چي يې کعبه وليدله، نو بيا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحيد کلمه او تکبير به يـــې وٶايه، او داسي به يې ویل: بيله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغـــه پر هر څه قادر* دی، بيله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، يو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې يوازي ماتي ورکړه، او بيا به يـــې (د هرو دوو ذکرونو) په مينځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ویل... د حديث تر آخره پوري.

او په نومړي* حديث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ویل.

---

(۱) مسلم ۲/۸۸۸.

(۲) يعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکيني آيت کي اول ذکر کړيدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاء دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(۱).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چې ما او له ما نه مخکې نورو پيغمبرانو ويــلى دى (دادى): بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، هــيڅ شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دى.

۱۲۰- د مشعر حرام(۲) ذکر

۲۳۸- «رَكِــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَــتَّى أَسْــفَرَ جِــدّاً، فَدَفَــعَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»(۳).

---

(۱) تــرمذي، او الــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ کي، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ کي هغه حَسَن بللى دى.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پيغمبر ﷺ پر (خپلي اوښي) «قَصْواء» باندي سپور شو، تر څو چي مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به يې مخ کړ، او دعا يې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، يې وويل او الله جَلّ جلاله يې په وحدانيت ياد کړ، او تر هغه پوري ولاړ وو تر څو چي له لمر ختو نه مخکي روښنايي ښه زياته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هري شګي* ويشتلو سره «الله اكبر» ويل

٢٣٩- «يُكبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بحَصَاة عندَ الجمار الثلاث، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقفُ يَدعُو مُسْتَقْبلَ الْقبْلَة رَافعاً يَدَيْه بعدَ الجَمرة الأُولَى والثانـيَة، أمَّـا جَمْـرَةُ الْعَقَبَة فَيَرْميهَا ويُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ ويَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[(١)].

۞ د درو جمـرو* ويشتلو په وخت چي هره شګه* ولي نو «الله اكـبر» بـه وايي، او بيا به لږ وړاندي ځي، او دريږي به او قبلې ته به مخـامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمي جمـرې* نه وروسته، اما دريمه جمره چي کومه ده، هغه به وُلي، او د هري شګي* سره به «الله اكبر» وايي، او بيا به ځي او د هغې سره به (د

---

(١) بخـاري (فـتح الـباري ٣/٥٨٣، ٣/٥٨٤)، او الفاظ يې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ٣/٥٨١) وکتل شي، او مسلم هم روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دريږي.

۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونكي كار پيښيدو په وخت دعا

۲٤٠- «سُبْحانَ اللهِ»(١).

۞ الله لره تپوله پاكي ده.

۲٤١- «اللهُ أكبرُ»(٢).

۞ الله ډير لوى دى.

۱۲۳- چا ته چي خوشحالونكى خبر راشي، نو څه به كوي

۲٤۲- كَـــانَ النبيُّ ﷺ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى(٣).

۞ پيغمـــبر ﷺ تـــه چي به كله داسي خبر راغى چي په هغه به خوشحاليده، او يا د بل چا لپاره د خوشحالي خبر وو، نو د الله ﷻ د شكر لپاره به په سجده پريوت.

۱۲۴- څوك چي په خپل بدن كي درد محسوس كړي څه به كوي

۲٤۳- «ضَـــعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

(١) بخاري (فتح الباري ١/ ٢١٠، ٣٩٠، ٤١٤)، مسلم ١٨٥٧/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ٨/ ٤٤١)، صحيح الترمذي ٢/ ١٠٣، ٢/ ٢٣٥، مسند احمد ٥/ ٢١٨.

(٣) بـــيله نســـائي نـــورو اصـــحاب السنن روايت كړيدى، صحيح ابن ماجه ١/ ٢٣٣، ارواء الغليل ٢٢٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښېږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه ځني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَو مِنْ نَفْسِهِ، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ کله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان کي، او يا خپل مال کي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وکړي، نو د هغه لپاره دي د برکت دعا وکړي، ځکه نظر کيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت کي دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللهُ»[٤].

---

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ کي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وکتل شي.

(٣) يعني: نظر کيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[(۱)].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره یې حلالوم، الهي! ته یې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[(۲)].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بیهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مینځ کي عبارت د بیهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخیرنی جمله مي په معنی سره د مسلم له روایت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحیح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او ارناؤوط د العقیدة الطحاویة په تخریج ص۱۳۳ کي د هغه اسناد صحیح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا کړي، او خـواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازلـيږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمکه کي يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپي او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپي راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کي چي خير ور سره وي، اي مهربان ذاته.

۱۲۹- استغفار او توبه

۲٤۸-۱- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[۱].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ کي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

۲٤۹-۲- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[۲].

۞ او فـرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کي

(۱) بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۰۱).

(۲) مسلم ۲۰۷٦/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

٢٥٠-٣- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»(١).

۞ او ﷺ فـــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي(٢).

٢٥١-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»(٣).

---

(١) ابـــو داود ٨٥/٢، ترمذي ٥٦٩/٥، حاکم ٥١١/١ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيـــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ١٨٢/٣، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ٣٨٩/٤-٣٩٠ د ارناؤوط تحقيق.

(٢) او دا تيښته لويه گناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(٣) تـــرمذي، نسائي ٢٧٩/١، حاکم، صحيح الترمذي ١٨٣/٣، جامع الاصول ١٤٤/٤ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»[(١)].

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړئ.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[(٢)].

۞ او فرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکر نه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٥، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغه نه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايه، او (الله) ته به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضې وختونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٤/٣٨٦ دې وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اكبر» فضيلت

٢٥٤-١- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مائَةَ مَرَّة، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدَ الْبَحْرِ»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چې په ورځ کې سل ځلې «سُبْحَانَ اللَّـــه وَبحَمْـــده[٢]» ووايي، ګناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

٢٥٥-٢- وقـــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَـــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إسْمَاعيلَ»[٣].

۞ او فرمايي: څوک چې «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَـــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلې ووايي، د هغه چا په شان به وي چې د اسماعيل ؈ له اولادې نه يې

(١) بخـــاري ١٦٨/٧، مســـلم ٢٠٧١/٤، او په سهار او ماښام کې يې د سلو ځلو لوستلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د(٩١) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٢) ترجمه يې مخکې په (٩١) نمبر حديث کې شويده.(ژباړن)

(٣) بخـــاري ٦٧/٧، مسلم بلفظه ٢٠٧١/٤، او د هغه په ورځ کې د سلو ځلو ويلو فضيلت دي په همدي کتاب کې د (٩٣) نمبر حديث په حاشيه کې وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور مريان* آزاد کړي وي.

٢٥٦-٣- وقــال ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»[١].

۞ او فــرمايي: دوه کــلمې دي چې پر ژبه سپکې، په تله* کې درنـــې، مهربان (خدای) ته محبوبې دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ[٢]».

٢٥٧-٤- وقــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّــهِ، وَلاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ»[٣].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ[٤]» ويـــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چې لمر پرې راختلی دی[٥].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.
(٢) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)
(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.
(٤) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)
(٥) يعنې: ددې کلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْفَ حَسَنَة؟» فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائه: يَا نَبِيَّ اللَّه كَيْفَ يَكْسبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَة؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مائَةَ تَسْبِيحَة، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَة، أَوْ يُحطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطيئَة»[(١)].

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چي هره ورځ زر نيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورځخه پوښتنه وکړه چي څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يې زر ګناهونه ورژيږي*.

٢٥٩-٦- «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللّه الْعَظيمِ، وَبِحَمْده، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ في الْجَنَّة»[(٢)].

۞ (او فرمايي) څوک چي «سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيمِ، وَبِحَمْده[(٣)]» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکرل شي*.

٢٦٠-٧- وقال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّه بْنَ قَيْس، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّة؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّه، قَالَ:

---

(١) مسلم ٢٠٧٣/٤.

(٢) ترمذي ٥١١/٥، حاكم ٥٠١/١ هغه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ٥٣١/٥، صحيح الترمذي ١٦٠/٣.

(٣) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[١].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفـــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوی الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقـــال ﷺ: «أَحَـــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[٢].

۞ او فـــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[٣]»، چې په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُول اللَّه ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّه كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَـــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.

(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»[١].

۞ يو صحرايي* پیغمبر ﷺ ته راغی او ویې ویل: ما ته داسې خبره وښایه چې زه یې ووایم، (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: ووایه: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[٢]»، (سړي) وویل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: ووایه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدایت وکړې، او روزي را ته راکړې.

٢٦٣-١٠- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»[٣].

۞ کله چې به يو سړی مسلمان شو، نو پیغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بیا به یې ددې کلماتو په ویلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدایت وکړې، او ما ته

---

(١) مسلم ٢٠٧٢/٤، او ابو داود زیات کړيدی: کله چې صحرايي سړی روان شو، پیغمبر ﷺ وفرمایل: په رښتیا سره یې خپل لاسونه له خیر نه ډک کړل. ٢٢٠/١.

(٢) د نومړو اذکارو ترجمه مخکې په مختلفو ځایونو کې شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٣/٤، او په بل روایت کې یې داسې راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنیا او آخرت خیرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړي، او روزي را ته راکړي.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[(١)]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذکر «لا إله إلا الله» دی.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[(٢)].

۞ (او فرمايي) نيکي، او (له انسان نه ورسته) پاتي کيدونکي (کلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه[(٣)]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٢، ابن ماجه ٢/١٢٤٩، حاکم ١/٥٠٣ هغه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ١/٣٦٢.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث کي د احمد شاکر په ترتيب سره روايت کړيدی، او اسناد يې صحيح دی، مجمع الزوائد ١/٢٩٧ دي وکتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام کي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت کړيدی، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاکم صحيح بللی دی.

(٣) ددې کلماتو ترجمه مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه[١].

۞ لــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چي ما پيغمبر ﷺ وليد چي په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذکار) ويل.

١٣٣- د ښکيو او عامو آدابو څخه

٢٦٧- «إِذَا كَـانَ جُـنْحُ اللَّـيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْـتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»[٢].

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چي شپه تياره شي، يا شپه در باندي راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چي شـــيطانان پدې وخت کي خوريږي*، کله چي د شپې نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پـــه هغـــه) يـــاد کړی، ځکه چي شيطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

(١) ابو داود بلفظه ٢/٨١، ترمذي ٥/٥٢١، صحيح الجامع ٤/٢٧١، ٤٨٦٥ نمبر حديث.
(٢) بخاري (فتح الباري ١٠/٨٨)، مسلم ٣/١٥٩٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړی، او خپل لوښي پټ كړی، او د الله نوم (په هغه) ياد كړی، كه څه هم له پاسه پرې څه كښيږدي، او خپل څراغونه* مړه كړی.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې د یاګانو رسم الخط

مثال	د (یاء) رسم الخط
ځي، بچي	(ي)
سړې اوبه، مزې	(ې)
سړی، تندی	(ی)
هګۍ، ځپلۍ	(ۍ)

ورته رسم الخطونه

لاندیـــني حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کېږي، چې هغه دادي:

ورته رسم الخط	د کتاب رسم الخط
(ټ) لکه: ټپونه	(ټ)
(ڈ) لکه: ڈوډے	(ډ)
(ڑ) لکه: خوڑل	(ړ)
(ے) لکه: (سړے، تندے)	(ی)
(ی) لکه: (ځی، بچی)	(ي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کې د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کې نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
اميد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښنې	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبې کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښې، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آينده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيتی
باړخو	رخسار، اننګی
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بې پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بي وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاځیده	ولاړ شو
پاځیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بیرته کول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښکاره کیدلو حالت
پرې کیدونکې	قطع کیدونکې
پرېشاني	اندیښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښــــپه
پښې	ښــــپې
پښیمانه	ښــــپیمانه
پلو کې	ووجو کې
په بر کې نیول	په ځنګ کې نیول، په یو شي باندې چاپېره کیدل
پوټکې	پوستکې، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلي	معین، معلومدار
تالنده	د آسمان ګړزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فکر کول، سوچ کول، غور کول
تدبیرونکې	انتظام کونکې، تنظیمونکې
ترچیدل	پرنجې کول، ترچَل، پرچیدل، پرنجیدل
تزکیه	بې عیبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسلیم	تابعدار، فرمانبردار
تضرُع	زارۍ، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندی	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تَل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
تو بنه	ذخیره
تو که	ډول، شکل
تو کل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملي پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه وړې تیګې چې شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چپ	ګڅ، کین
چرګ	بانګي
څکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ځلي	واري
ځمکه	زمکه
ځملاستل	ویده کیدل، پریوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپرَول	عام کول، نشروَل
خپرول	نشرول، تیتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خوارِه	خپور، خپاره
ځاروي	ځناور
څراغونه	ډیوې، چراغونه
ځرګندونه	بیانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څک	قطره
خلاصي	برسیره، کولاوي، بیرته
خلک	خلق
خوارِه	د خوراک شیان، طعام
خیري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
درُجې	رتبې، درجات
دروازې	ورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوزخ، جهنم
راوستلي دی	مینځ ته راوړی دی
رِب	پروردګار
رِپ	د سترګي یو ځل بندولو په اندازه وخت
رد کیږي	واپس کیږي، نه منل کیږي
رښتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نیونکی
روژه نیونکی	روژه دار
روښانه کړې	رڼایي پکښي کي واچوې، نوراني کړې
زما	ځما
زیاتي	ظلم، تیری
زیان	تاوان، نقصان
زړه	زوړه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژیان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپیڅلتیا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركښه	سركش، بيلاري
سمبال	ښايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپريدولو حيوان لکه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيوری	سايه
شاهدي	گواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپېر
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شكه	كوچنى كانى يا تيگه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښي	راسته
شودي	پى، شيدي
شي	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرايي	باندیچي، صحرا نشین، دصحرا اوسیدونکی
صُفه	هغه ځای چې فقیر او ناداره صحابه پکښې کښیناستل
ضایع کول	بیځایه کول، باطلول
ظلم	زیاتی
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافیت	روغتیا
عاقبت	انجام، نتیجه
عذاب	سزا، جزا
عقیق	د یو ځای نوم دی
غاړي	مرياني
غرب	مغرب، لمر لویدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	بنه، بهتر
غونډ	یو ځای
غیبیات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شیان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دین، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه یا بل حلال حیوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
كائنات	مخلوقات
كښته	ښکته
كښېږدي	كېږدي، كيدي، راولي
كفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکې
ګاڼه	زيور
ګرځندويه	سياحت کونکي، ګرځيدونکي
ګړندی	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بي لاري
كوروالي كول	همبستری، جماع كول، يوځای كيدل
لاره	لياره
لانده	لامده
لټي	لټوالي، بيکاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، تړه
لمونځ	مونځ
له ما نه وګرځوې	له ما نه بچ کړې او ليري کړې
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
مابنام	بيګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوښتونکي، میلان کونکي، خوښونکي
مِثل	مانند
مجادِله	خصومت کول، جنګ کول
مخامخ کیدل	میلاویدل
مخکښ	مخکي تلونکي، پیش روی
مرداري	د مړ حیوان لاش
مِرو	مره کیږو
مربِي	غلام
مستغني	بي پروا، بي نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تیرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور یې عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کي، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرشته، ملَکه
منلړه	څغاسته
مه نیسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
مهاروونكي	تابعداره كونكي، كنترولونكي
موذن	بانگي، آذان كونكي
مينځه	وينزه، كنيزه
ناڅاپه	نابېره، ناگهانه
ناځيزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر كيدل	د چا د كتلو په وجه بد اثر لويدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخليدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نوموړی	مذكور
نومولی دی	اينبودلی دی، بللی دی
نيكان	صالحان، نيک عملان
نيكي	ښيگړه
نېټه	تاريخ، وخت
هدايت	لارښوونه، رهنمايي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
هميشني	دائم
هنگار	هېار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
واره	اهل وعیال، بچیان
واچوي	وغورځوي
وازه	ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافې ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وایي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالی لري.
وبخښه	وبښه، عفو کړه
وښښي	وښکي
وخوت	وخاته، پورته شو
ورژیږي	توی شي، محو شي
ورغوي	د لاس تلي
وروسته	روستو
وسپاره	حواله کړو
وغوښتل شي	دعوت شي
وکړل شي	شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کیښودل شي
ولاړ	پاڅیدلی
ولاړه	لاړه، ختمه شوه، لیرې شوه
ولوست	ووایه
ووتو	خارج شولو، بیرون شولو
ویره	ډار، خطره، یره، بیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، داريږي
وينبته	وريبنتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامي اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چي نوي جامي واغوستلي هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کي دعا	۱۸
٦- د اودس ماتي ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکي ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننَوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا.. ٢٢
١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣
١٤- مسجد نه د وتلو دعا.. ٢٤
١٥-د آذان اوريدو ذكرونه.. ٢٤
١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦
١٧- د ركوع دعا ٣٣
١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا................................ ٣٤
١٩- د سجدې دعا.. ٣٥
٢٠- د دوو سجدو په مينځ كي دعا ٣٨
٢١- د تلاوت د سجدې دعا.. ٣٨
٢٢- د تشهد دعا (التحيات)....................................... ٣٩
٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود................ ٤٠
٢٤- په وروستي ناسته كي د سلام نه مخكي دعا..................... ٤١
٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار............................. ٤٨
٢٦- د استخارې د لمانځه دعا ٥٤
٢٧- د سهار او ما ښام اذكار....................................... ٥٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

٢٨- د خوب اذکار ٦٩
٢٩- پــه خوب کي له يوې ډړي* نه بلي ډړي ته اوښتلو
دعا ٧٧
٣٠- پــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ
کيدلو دعا ٧٨
٣١- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ٧٨
٣٢- د وترو د قنوت دعا ٧٩
٣٣- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ٨١
٣٤- د پريشانۍ او غم (لري کولو) دعا ٨١
٣٥- د بي قرارۍ دعا ٨٣
٣٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ٨٤
٣٧- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا.................................... ٨٥
٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول ٨٦
٣٩- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي............ ٨٧
٤٠- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا............... ٨٧
٤١- دقرض اداء کولو دعا ٨٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا.................. ۸۹
۴۳- چا ته چي يو کار مشکل شي د هغه دعا.................. ۸۹
۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي.............. ۸۹
۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري کولو دعاګاني ۹۰
۴٦- کلــــه چي يي د خوښي خلاف کار پيښ شي، او يا له
کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي ۹۰
۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب... ۹۱
۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲
۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲
۵۰- د بيمار* د پوښتني کولو فضيلت.......................... ۹۳
۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳
۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه ۹۵
۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا.................. ۹۵
۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹٦
۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا.................................. ۹٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا ۹۹
٥٧- د تعزيت دعا ۱۰۰
٥٨- د مړي ښخولو وخت کي دعا.............................. ۱۰۱
٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ۱۰۱
٦۰- د قبرونو د زيارت کولو دعا............................ ۱۰۲
٦۱- د بادِ (سيلۍ) الوتلو په وخت دعا ۱۰۲
٦۲- د تالندي* دعا.. ۱۰۳
٦۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني........................... ۱۰۳
٦۴- د باران اوريدو په وخت کي دعا.......................... ۱۰۴
٦٥- د باران اوريدو وروسته دعا............................. ۱۰۴
٦٦- د آسمان شين کيدو دعا.................................. ۱۰٥
٦۷- د نوي مياشتي ليدو دعا ۱۰٥
٦۸- د روژه ماتي په وخت کي دعا............................ ۱۰٥
٦۹- د ډوډۍ خوړلو نه مخکي دعا............................. ۱۰٦
۷۰- له خوراک نه وروسته دعا ۱۰۷
۷۱- کوربه ته د ميلمه دعا.................................. ۱۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

٧٢- خـــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا.......................................١٠٨
٧٣- د چا په کور کي د روژه مات په وخت کي دعا.........١٠٨
٧٤- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي...١٠٩
٧٥- کله چي روژه دار ته څوک بنکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ١٠٩
٧٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا.....................................١٠٩
٧٧- د ترَچيدلو* دعا..١١٠
٧٨- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي...........١١٠
٧٩- واده کونکي ته دعا...١١١
٨٠- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا ١١١
٨١- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا.................١١٢
٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا ١١٢
٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ١١٢
٨٤- د مجلس دعا...١١٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*.. ۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسې وايي.. ۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............. ۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّکَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسې وايي.. ۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا.... ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويرې* دعا.................................. ۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَکَ اللهُ فِيکَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا................................ ۱۱۶
۹۵- د سپرېدو دعا... ۱۱۷
۹۶- د سفر دعا.. ۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا................................. ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا... ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٩٩- د سپرلي غورځيدو په وخت دعا ١٢٠

١٠٠- د مسافر دعا مُقيم* ته ١٢١

١٠١- د مقيم* دعا مسافر ته ١٢١

١٠٢- په سفر کي تکبير او تسبيح ١٢١

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا ١٢٢

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى کي د کوزيدلو
او ودريدلو دعا ١٢٢

١٠٥- د سفر نه د ستيدو دعا ١٢٣

١٠٦- د خوشـــحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت
کي دعا........................ ١٢٣

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ١٢٤

١٠٨- سلام خپرَول*........................ ١٢٦

١٠٩- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي........................ ١٢٧

١١٠- د چـــرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت
دعا ١٢٧

١١١- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ١٢٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- څوک چي دي ښکنځلي وي هغه ته دعا............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي..........۱۲۹
۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي.................................۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کي به مُحرم لبيک څنګه وايي........۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل..۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کي دعا..........۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا.................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا..............................۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر.................................۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هري شګي*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل.........................۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چي خوشحالونکي خبر راشي، نو څه به کوي..۱۳۵
۱۲۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه
به کوي...............................۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲۵- په څه شي د نظر كيدو نه د ويري دعا ۱۳۶
۱۲۶- د ويري په حالت كي دعا.............................. ۱۳۶
۱۲۷- د قرباني حلالولو* په وخت كي څه ويل پكار دي ۱۳۷
۱۲۸- هغه څه چي د سركښه* شيطانانو د مكر او چل دفع
كولو لپاره ويل كيږي.. ۱۳۷
۱۲۹- استغفار او توبه.. ۱۳۸
۱۳۰- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اكبر» فضيلت.............................. ۱۴۱
۱۳۱- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه...................... ۱۴۶
۱۳۲- د نېكيو او عامو آدابو څخه.............................. ۱۴۷
په كتاب كي د ياګانو رسم الخط.............................. ۱۴۹
ورته رسم الخطونه.. ۱۴۹
د لهجې د اختلاف په صورت كي د يو معنا لرونكو كلماتو
لست ۱۵۰
د موضوعاتو فهرست ۱۶۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library